

Başyazı

Bilindiği gibi, Odamız'ın çalışma programlarında kongre, sempozyum, panel, söyleşi, vb. gibi bazı faaliyetlerin gerçekleştirilmesi de öngörülmektedir. Bugüne kadar Türkiye Madencilik Bilimsel ve Teknik Kongresi olarak 10, Türkiye Kömür Kongresi olarak da 6 kongre ve çok sayıda sempozyum, panel, söyleşi, açık oturum vb. gerçekleştirdik.

Kongreler; bir sanat, bilim dalındaki sorunların, gelişmelerin ve yeniliklerin, sosyal ve ekonomik içerikleriyle de ele alınarak, konuyla ilgili uzmanlar ve uygulayıcılar tarafından görüşülüp tartışıldığı geniş kapsamlı büyük organizasyonlardır. Sempozyumlar ise; yine bir sanat, bilim mühendislik dalının bir disiplini kapsayan, genellikle akademik ağırlığı fazla olan ve dolayısıyla akademisyenlerin ve araştırmacıların, bir araya gelerek, spesifik bir konuyu görüşüp tartışmaları için düzenlenen ve kongrelere göre daha küçük ölçekli olan organizasyonlardır. Paneller de kamuoyunu yakından ilgilendiren herhangibir güncel sorunun, halkın önünde, konunun uzmanı ve yönlendirici özellikleri olan seçkin bir grup tarafından zaman zaman dinleyicilerin de katılımıyla- tüm yönleriyle işlenip tartışıldığı ve çözüm önerilerinin üretildiği toplantılardır.

Aslında, bütün kongre ve sempozyumlar önce ulusal karakterde başlamış, sonra bunlardan başarılı olanlara dışarıdan katkılar olmuş ve giderek uluslararası nitelik kazanmışlardır. Çağdaş uygarlık düzeyine ulaşamayan ülkelerin ulusal kongre ve sempozyumlarındaki etkinlikleri ya hiç duyulamamış, ya da çok cılız kalmıştır. Bunun nedeni o ülkelerdeki araştırma çalışmalarının yaygın olmaması, destek görmemesi ve sanayi ile bütünleşmemiş olmasıdır. Kongre ve sempozyumlarda; araştırmaları kurumlaştıran, gereği kadar destekleyen ve kalkınma için çok önemli gören sanayileşmiş ülkeler söz sahibidirler. Çünkü bu ülkelerin araştırmalara ayırdıkları ödenekler, kişi başına 200-300 Sarasında değiştiği halde, ülkemizde yalnız 2-2,5 \$ mertebesinde. Bu nedenle de ülkemizdeki araştırmaların sayısı az olduğu gibi, gerekli desteği görmediklerinden, nitelikleri de çoğunlukla düşüktür. Ancak, bu olumsuzluğun günahı ve sorumluluğu araştırmacılara değil, araştırmalara sahip çıkmayan ve önemlerine inanmayan yetkililere aittir.

Odamız'ca gerçekleştirilen kongrelerde sunulan bildirilerin amaçlarına ulaşabilmeleri için, sektörün de konuya sahip çıkması gerekmektedir. Sunulan bildiriler ilgili kurum, kuruluş ve şirketler tarafından desteklenir ve uygulama alanına girmesi için gereken olanaklar sağlanırsa, kongrelerin daha anlamlı ve yararlı olacağı inancındayız.

Yalnız madencilik sektöründeki değil, sanayi sektöründeki ulusal boyutlu araştırmaların da nitelik ve nicelik açısından yetersiz olduğu kabul edildikten sonra, ulusal bir kongreye uluslararası bir katılım hedeflenildiğinde (ya da moda deyim ile dışa açıldığında), gelen bildirilerin sunum ve tartışma düzeylerinin de ulusal boyuttaki halinden çok farklı olamayacağı açıktır. Bu iddiamıza kanıt olarak, 8.Kongre'den beri gelen dış bildirilerin hakem değerlendirmelerini ve kabul yüzdelelerini gösterebiliriz. Dışarıdan gelen bildirilerin çoğunluğu, ana amaç olarak, özgün bir araştırmayı Türkiye'deki bir kongre-sempozyum aracılığıyla dünyaya duyurmaktan ziyade, ülkemizin pazarından pay kapabilmeyi hedeflemektedir. Çünkü dışarıdan gelen katılımcı, ülkemizdeki bilgi ve teknoloji üretiminin cılız olduğunu iyi bilmektedir. Sorunun özü, dönüp dolaşıp aynı noktaya, yani Türkiye'nin bilgi ve teknoloji üretimi alanındaki yetersizliği dolayısıyla dışa bağımlı olmasına gelmektedir.

Anahatları yukarıda çizilen çerçeveden bakınca, "uluslararası kongre-sempozyum düzenlenmesin mi?" diye sorulabilir. Bu tür toplantılar kuşkusuz düzenlenilmelidir; ancak, organizasyonlarının ölçüt ve ilkelerinin de uluslararası standartlara uygun olması gerekmektedir. Bu çapta bir organizasyonun gerçekleştirilmesi ise, hem Odamız'm ve hem de Üniversitelerimiz'in mali güçlerinin üstündedir. Odamız bu tip bir düzenlemenin organizasyonu ile operatörlüğünü üstlenebilir; ancak, gerçekleşmenin bütünü için, bir diğer finans kaynağının (ki bu kaynağın ülkemizde resmi bir niteliğe sahip olması da zorunludur) kesin desteğine muhtaçtır. Zira, uluslararası boyutta kongre-sempozyum düzenleme tam anlamda profesyonel bir iştir, örneğin, bazı ülkelerde "kongre turizmi" diye anılan bir alt sektör ortaya çıkmıştır ve döviz gelirleri hiç de küçümsenecek boyutlarda değildir. Bu nedenle, kongrelerin uluslararası duyurusunun sağlanması, ilgili kurum ve kuruluşlara yapılacak tanıtma ve duyurma işlerinin kırtasiyesi, bildiriler kitabının uluslararası standartlara uygun olarak basılması ve isim yapmış uzmanların çağrılı bildirimlerle katılımlarının sağlanması, vb. gibi harcama kalemlerinin amatör çabalarla finanse edilmesi oldukça zor ve hatta olanaksızdır. Bununla birlikte, bu tür düzenlemelerde amatör çabaların önemli bir payı olduğu ve bu tür çabalara gösterilecek saygıda kusur edilmemesi görüşündeyiz.

Son olarak şu söylenilebilir ki uluslararası kongre ve sempozyumlar düzenlendiği ülkenin malıdır. Bu tip düzenlemelerde, konu ile ilgili tüm kurumlar sorumlu ve katkıcı olmalıdır. Bunun tersine, bir kişi ya da kuruma mal edilen kongre ve sempozyumlar "öz"den taviz vermek zorunda kalabilir, örneğin, 1. ve 2.Cevher Hazırlama Sempozyumlarında olduğu gibi, "öz"den verilen tavizler ise uluslararası ve çağdaş olma niteliğine ters düşmektedir. Başarı kredilerinin bir ya da birkaç kişinin özel hesabına aktarılması yanlıştır.

Saygılarımızla,

YÖNETİM KURULU